

Anul IV
Numărul
1008
Miercuri,
1 Dec.
1993
40 lei

LIBERTATE • DEMOCRAȚIE • ADEVĂR

21

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

**1 DECEMBRIE
1918**

Regele MIHAI I — de România

(din interviul acordat postului de radio BBC)

„Toate mijloacele au fost întrebuințate pentru a mă împiedica să vin în țară.”

„Voi face tot ce îmi stă în putere pentru a contribui la stabilitatea și unitatea românilor.”

„Astăzi românii doresc să iasă din suferință și mizerie...”

„România nu aparține doar unora ci aparține tuturor românilor...”

„Dincolo de teamă și deznădejde mă rog să aibă loc marea reconciliere națională.”

„Miercuri, împreună cu familia mea, mă voi ruga și fiecare din voi va fi reamintit în rugăciunile mele.”

ÎN PAG. 2-3**Harta
României Mari
la 1 Dec. 1918**

1 DECEMBRIE

În momentele și în epoca în care putem spune că s-au risipit în sfârșit entuziasmele factice și falsele festivisme cu care se înfățișau în perioada comunistă „marile sărbători” populare, în zilele când vedem că acea găunoasă izbucnire de lozinci care s-a chemat atâtea zeci de ani „Aniversarea Marii Revoluții Socialiste”, în asemenea momente, când ne spunem că ne-am trezit din coșmarul prea multă vreme prelungit, avem o adevărată sărbătorire.

O asemenea sărbătoare reală este pentru noi românii, Ziua Marii Uniri, ziua de 1 Decembrie când s-a împlinit visul tuturor românilor.

Mi se pare că această zi — care o vreme a fost ignorată oficial — chiar dacă toți românii adevărați o aveau — și o au — înscrisă adânc în inimile lor, această zi care, și după răsturnarea dictaturii a mai putut constitui prilejul unor deșănțate manevre ale celor fără de neam și fără de Dumnezeu, această Zi mare românească trebuie în sfârșit să-și recapete înfățișarea tradițională — de sărbătoare a României.

O asemenea zi se cuvine să fie o sărbătoare a demnității românești —

fără manifestări de delimitare și ură (cum ne obișnuiseră aniversările de tip comunist), o zi de afirmare simplă și civilizată a dorinței românești de a păstra, în granițele adevărate ale României Mari, valorile și adevărurile românești. E dureros că, pentru moment, nu o putem face în adevăratele frontiere ale țării, așa cum le-a definit însăși istoria și luptele și suferințele popoului nostru, așa cum o clipă ele au fost realizate de Marele Rege Ferdinand Întregitorul și de toți cei care au luptat pentru ființa românească. Dar cred că o asemenea sărbătoare, nu își poate găsi adevărata semnificație decât în prezența celui care îl reprezintă pe Regele Întregitor, în prezența celui care, prin acțiunea Sa curajoasă a mai salvat o dată adevăratele interese ale țării și care, prin întreaga Sa viață și prin suferințele unui exil cu totul nemeritat, este astăzi un simbol al României Mari.

Regele Mihai trebuie să fie, în persoană, alături de noi și printre noi atunci când ne îndreptăm cu emoție gândurile și simțămintele spre Ziua Unirii României Mari.

Dr. Gheorghe TELEA

MAI 1919, SIBIU (prima vizită regală, după Unire)
g-ral MĂRDĂRESCU și episcopul M. CRISTEA

CHESTIUNEA BANATULUI

„Nu putem renunța la Torontal pentru următoarele motive: 1. Din timpurile cele mai îndepărtate ale istoriei, toată regiunea cuprinsă între Tisa, Mureș, Dunăre și munți a constituit întotdeauna una și aceeași provincie cunoscută sub numele de Banat. 2. Torontalul este grănarul care aprovizionează celelalte două județe ale Banatului, care din cauza terenului nu au putința să facă agricultură. Pe de altă parte, regiunea deluroasă a Banatului a aprovizionat întotdeauna cu lemne, cărbuni, piatră și fructe regiunea de șes, cunoscută sub numele de Torontal. Aceste considerații de ordin economic au făcut să se stabilească între cele două regiuni ale Banatului relații care nu pot fi astăzi rupte fără a lovi puternic interesele vitale ale locuitorilor întregului ținut. 3. Prin cedarea Torontalului se stabilește, între noi și sârbi, o frontieră cu totul artificială, ceea ce din punct de vedere militar este deopotrivă rău pentru ambele țări. 4. Motivele de ordin istoric, etnic și militar invocate de sârbi sunt neîntemeiate: a) Din punct de vedere istoric Banatul și cu el Torontalul n-au aparținut politicește niciodată sârbilor. b) Din punct de vedere etnic superioritatea pe care pretind că o au sârbii în TORONTAL

cade față de majoritatea pe care o au românii în întregul Banat. Această superioritate provine din faptul că împărțirea administrativă făcută de unguri la 1872 s-a stabilit prin linii perpendiculare trasate între Dunăre și Mureș. Dacă împărțirea administrativă s-ar face prin linii orizontale paralele cu Dunărea și Mureșul, superioritatea numerică ar fi de partea noastră în toate județele. c) Din punct de vedere militar Torontalul nu poate acoperi în nici un caz Belgradul, în cazul unui eventual conflict ar mat între noi și sârbi, fiindcă trupele de acoperire, concentrate în acest spațiu îngust, ar risca să fie aruncate în Dunăre și Tisa a doua zi după izbucnirea conflictului. 5. În sfârșit, nu trebuie să se piardă din vedere că între noi și sârbi n-au existat până acum decât relații frățești. În ziua când Torontalul va fi în mod arbitrar rupt din trupul Banatului, noi nu vom mai putea întinde niciodată o mână prietenească acelora pe care i-am ajutat în momentele lor grele. Un viitor conflict armat provocat de această chestiune nu este exclus și atunci, ori suntem învinși și pierdem tot Banatul, ori învingem și luăm pe lângă Torontal tot ținutul Timocului, unde sunt în mare număr, români.”

Continuare în pag. a IV-a)

Dreptul de legitimă recunoaștere internațională a Statului Unitar Român a fost fundamentat în studiul prezentat de delegația română la Conferința de Pace de la Paris din 1919. Delegația era compusă din I. C. Brătianu, C. Coandă, N. Mișu, Er. A. Pangratti, N. Ștefănescu, E. Neculcea, I. Gheorghiu, I. Caracostea, M. Djuvara, E. Antonescu, V. Brătianu, I. Pelivan, Al. Vaida-Voevod.

Guvernul român s-a prezentat în fața Conferinței de Pace în numele: 1. Populației din Regatul României așa cum arăta el în 1914 (inclusiv Cadrilaterul); 2. Populației din Basarabia, care și-a proclamat în mod liber în 1918, mai întâi autonomia și apoi aderarea la Regatul României. 3. Românilor din regiunea răpită Moldovei și alipită Coroanei Austriei sub numele de Bucovina, a

Conferin

celor din Transilvania și ținuturilor Maramureșului și Crișanei, precum și din Banatul Timișoarei, care au cerut mereu, înainte de războiul din 1914 să se separe de Imperiul austro-ungar și apoi, de îndată ce au putut să o facă în mod liber, și-au exprimat dorința de a se uni cu românii din Regat și din

Basarabia. Graț guvernului în afară mână re cu românii teni în ținului, mani unde a înconjur române

ȚINUTURI

1. Ținutul OLT cu reședința la CRAIOVA
2. „ ARGEȘ cu reședința la BUCUREȘTI
3. „ MĂRII cu reședința la CONSTANȚA
4. „ DUNĂREA cu reședința la GALAȚI
5. „ NISTRU cu reședința la CHIȘINĂU
6. „ PRUT cu reședința la IAȘI
7. „ SUCEAVA cu reședința la CERNĂUȚI
8. „ ALBA-IULIA cu reședința la ALBA-IULIA
9. „ CRIȘURI cu reședința la CLUJ
10. „ TIMIȘ cu reședința la TIMIȘOARA

„Nu putem renunța la Cadrilater pentru următoarele motive de ordin militar și economic: 1. Avem o bază mai mare la Mare. 2. Avem puțința să construim la Mangalia un port militar și să ne facem o flotă. Până la anexarea Cadrilaterului această idee n-a putut fi realizată fiindcă, pe de o parte Mangalia era la numai 7 km de frontieră, iar pe de altă parte, între

CHESTIUNEA C

Mangalia și gurile Dunării, coasta nu se pretează la organizarea unui port militar. 3. Se pune în siguranță singura linie ferată care face legătura între țară și mare. Această este singura arteră prin care se poate face pe mare schimbul de mărfuri între noi și străinătate, pe tot timpul cât

Dunărea este înghețată, 3—4 luni pe an. 4. Avem puțința să punem Muntenia și Capitala la adăpostul unei agresiuni brutale, fiindcă prezența trupelor noastre în Cadrilater amenință în flanc operațiunile pe care bulgarii au încercat să le exercite peste Dunăre în sectorul Tg. Măgurele-

Turtucaia acestor fgea și mășurintă pe altul numai în drilaterul nirea no văr legătu și altul e mai în sec Silistra. I

a de Pace

cerute de
ân cuprind,
legatul Ro-
asarabia ca-
72 la sută
la sută ru-
- zona Ho-
ii de ger-
ari în sud,
nat insulițe
e populație
la 9 aprilie

1918, Consiliul Național a votat cu 86 voturi pentru și 3 contra, Unirea Basarabiei cu România: 1. Transilvania propriu-zisă cu o parte din cele șapte comitate limitrofe din Ungaria, parte din Maramureș și Ugocea la sud de Tisa, Satu Mare, Sălaj, Bihor, Arad, părțile românești ale Becheșu-

lui și Cenadului. Repartizarea populației era următoarea: români 60,3 la sută, maghiari 16,4 la sută, secui 9,5 la sută, sași 6,1 la sută, evrei 2,3 la sută, slavi 2,3 la sută, diverși 1,2 la sută. În adunarea ținută la Mediaș au aderat în mod efectiv la 8 ianuarie 1919, sașii la actul Unirii, în total cam 85 000 kmp); 2. Banatul Timișoarei: 600 000 români, 400 000 germani colonizați din secolul

XVIII, 300 000 sârbi, imigrați în secolul XV și mai ales în secolul XVIII. În adunarea șvabilor din 9 ianuarie 1919 de la Timișoara, aceștia au aderat la actul Unirii. (28 000 kmp); 3. Bucovina. În această provincie cu totul efortul austro-ungarilor de a o coloniza cu ruteni nu au reușit să obțină în favoarea acestora un procent mai mare de 3/8 din populația totală. (10 000 kmp).

ADRILATERULUI

ncentrarea
n Dobro-
rea lor cu
un mal
u puțină
când Ca-
în stăpâ-
Intr-ade-
re un mal
sibilă nu-
furtuaca-
această lo-

calitate până la gurile Dunării trecerile sunt cu desăvârșire limitate din cauza bălților. 5. Avem puțină de a face încă o legătură cu marea prin construirea unei linii ferate de la Călărași sau Oltenița la Balcic. Această linie va fi foarte necesară pentru satisfacerea nevoilor României

Mari.

În cursul negocierii Tratatului de Pace cu Bulgaria, guvernele de la Sofia și SUA, care nu întrerupseseră legăturile diplomatice cu Bulgaria au exercitat presiuni asupra guvernului român pentru a-l determina să cedeze partea de sud a Dobrogei (Durostorul și Ca-

liacra), cunoscută sub numele de Cadrilater, ce revenise României prin Pace de la București din 1913. Guvernul român a arătat că Bulgaria declarase război României și-i provocase mari pagube materiale și umane. Prin urmare respinge categoric cererea adresată de guvernele american și bulgar.

DELEGAȚIA ROMÂNĂ LA CONFERINȚA DE PACE DE LA PARIS

CHESTIUNEA BUCOVINEI

„Nu putem renunța la regiunea cuprinsă între Prut și Nistru pentru următoarele motive: 1. Orașul Cernăuți, cel mai mare centru politic, cultural, economic și militar al Bucovinei, ar rămâne chiar pe frontieră. 2. Sursele de apă care alimentează acest oraș se găsesc în această regiune. 3. Singura șosea care leagă Cernăuțiul cu Hotinul trece tot prin această regiune. 4. Singura cale ferată care leagă Bucovina și nordul Moldovei cu nordul Basarabiei trece de la Cernăuți la Noua Suliță tot prin acest teritoriu. Dacă această cale ferată se pierde, relațiile economice între cele trei regiuni indicate ar fi cu totul compromise fiindcă cea mai apropiată cale ferată care ar putea face această legătură trece pe la Iași, Bălți, Ocnița, făcând un ocol de 250-300 km. 5. La cel dintâi conflict armat cu vecinii noștri, orașul va fi la completa discreție a adversarului. 6. În sfârșit deși această regiune este astăzi în mare parte rutenizată, totuși se poate dovedi cu ușurință că această rutenizare s-a fă-

cut prin forță. La 1775, când Bucovina ne-a fost răpită, ținutul era în întregime locuit de români și era cuprins în granițele provinciei”.

Bucovina a devenit o „problemă” în timpul Conferinței de Pace, din momentul în care delegațiile americană și engleză au obiectat față de cererea României de a se recunoaște unirea întregii Bucovine cu România, invocând faptul că între Prut și Nistru majoritatea populației o formau rutenii. Delegația română a respins această obiecție arătând că prezența rutenilor, minoritari în partea de nord a Bucovinei, s-a datorat politicii de dezbinare promovate de Imperiul Habsburgic după 1775, care a încurajat colonizarea elementelor alogene în această parte a Moldovei. Cum statul român nu avea nici o vină în aceasta, reprezentanții SUA și Angliei au recunoscut la Conferința de Pace, în cele din urmă legitimitatea actului plebiscitar de la noi. 1918 și Unirea Bucovinei cu România fruntariile sale istorice.

Mica publicitate

■ Vând microbuz Ford tranzit, 9 locuri, an fabricație 1989. Preț 17 000 DM/lei, negociabil. Tel. 48 08 96.

■ Vând Palliag 43,30 gr. (592) Tel. 44 63 74.

■ Vând TV color Goldstar, nou. Preț 700 DM. Tel. 44 12 88. (238)

■ Vând paliag 43,30 g. Tel. 44 63 74. (592)

■ Caut garaj zona Valea Aurie, Calea Poplăcii. Plata anticipat. Tel. 48 87 49, după ora 18.00.

ANGAJAM TINERE PREZENTABILE PTR. MESERIA DE BARMAN-OSPĂTAR ȘI UN BUCĂTAR DE PREFE-RAT BĂRBAT. TEL. 48 87 49.

■ TAVI REISEN transportă călători, și pachete pe ruta București - Brașov - Sibiu - Frankfurt - Köln. Tel. 092/43 11 57; 43 12 95; 15 21 94.

Oare cine a făcut Unirea cea Mare la 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia?

Întrebarea firească azi, când țara se află într-o cumplită dezbinare, care a împărțit poporul în două tabere: Puterea neocomunistă și opoziția democrat-creștină. Pentru că puterea neocomunistă vrea cu orice preț să monopolizeze azi pentru ea, în scop propagandistic acest act istoric unic și să minimalizeze și să persifleze aportul substanțial al altor factori importanți care au intervenit hotărâtor atunci precum și al partidelor Național Țărănesc și Liberal. Partidul Comunist Român n-a contribuit cu nimic la această Unire fiindcă nu exista pe atunci. Pretextul acestor polemici, dintre puterea neocomunistă și opoziției a

fost interzicerea participării la acest act istoric, a regelui Mihai I, ca simplu cetățean al României. Dar adevăratul motiv al polemicilor și dezbinării poporului, a fost monopolizarea Adunării de la Alba Iulia de către neocomuniști, ca fiind o sărbătoare a lor, motiv de a da domnului Alexandru Bărlădeanu (Șașa Bardenko) fugit până în 1944 în URSS să țină în numele poporului român, el marele comunist, discursul, în fața mării Adunări de la Alba Iulia de la 1 Decembrie 1991, ea președinte al Senatului. În tribuna prezidiului se aflau reprezentanții Puterii neocomuniste, Președintele cot la cot cu tovarășul Petre Roman. Liderii opozi-

ției marginalizați și dezamăgiți de acest scenariu partinic neocomunist și îngrijorați că și în acest an Adunarea de la Alba Iulia se va desfășura în aceeași atmosferă și că discursul va fi încredințat unui alt membru de vază (poate Ilie Verdeț) s-au hotărât să sărbătorească acest mare act al Unirii în capitala țării, la București, dându-i un caracter solemn românesc. Revenind la întrebarea, cine a făcut Unirea cea mare a tuturor românilor, vom răspunde: Mai întâi eroicul nostru popor român creștin, începând cu Mihai Viteazul, Horia, Iancu, Bălcescu — apoi viteaza noastră Armată, condusă de regele Ferdinand Întregitorul

— apoi aliații noștri, Franța, cu ajutorul căreia am reușit să alungăm trupele străine. — Să nu uităm și de aportul partidelor istorice de atunci și mai ales marii patrioți luptători pentru Unire, Iuliu Maniu, Vasile Goldiș, Pan Halipa... și contribuția activă a Primului Ministru al României Ionel I. Brătianu, care a fost prezent la această măreață Adunare a Unirii de la 1 Decembrie 1918.

Și atunci de ce numai Puterea neocomunistă să-și atribuie singură, monopolul asupra acestei Mari Sărbători a Unirii din 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia?

I. BOICEANU

Instituții care au susținut UNIREA

Lupta românilor pentru realizarea Marii Uniri va cunoaște, în primăvara și vara anului 1918, cotele cele mai înalte. În provinciile românești și în străinătate s-au constituit numeroase asociații, societăți, cluburi, care au militat cu consecvență pentru împlinirea idealurilor neamului românesc, de dreptate și justiție socială, de unitate a tuturor provinciilor locuite de români într-un stat independent și suveran. Sufletul acestor instituții l-au reprezentat acei oameni de știință și artă animați de dreptatea și respectul față de poporul care i-a născut. Printre aceste instituții au fost: COMITETUL NAȚIONAL AL ROMÂNILOR EMIGRANȚI DIN AUSTRO-UNGARIA — constituit la Iași în ianuarie 1917. Printre membrii au fost: dr. V. Lucaciu, O. Goga, dr. Ioan Nistor, Sever Bocu ș.a. Comitetul va semna Declarația de război împotriva Austro-Ungariei. ASOCIAȚIA PENTRU STUDIUL ȘI REFORMA inițiată la Iași în martie 1918 de prof. Dimitrie Gusti a avut scopul realizării unei ample cercetări îmbunătățind toate laturile vieții sociale. Aceasta a reunit oameni de cultură și știință, personalități ale vieții politice: C. Băicoianu, M. Băilescu, Ioan Bianu, A. Bărbănteanu, Al. Brătescu-Voinești, Vintilă Brătianu, Ana Contra-Kernbach, T. Dragu, Petre Poni, G. Rădulescu-Motru, Nicolae Titulescu,

A. D. Xenopol. În cadrul Asociației au susținut prelegeri: D. Gusti, V. Goldiș, N. Iorga, O. Goga, M. Djuvara, E. Racoviță, I. Simionescu, S. Mehedintzi, G. Țițeica, Gr. Antipa etc.

COMITETUL NAȚIONAL AL ROMÂNILOR DIN TRANSILVANIA ȘI BUCOVINA: constituit de Traian Vuia la Paris în 30 aprilie 1918; președintele Comitetului a fost și dr. Ioan Cantacuzino. În 15 mai 1918 Comitetul a editat la Paris revista „La Transylvanie”. Prima acțiune majoră a Comitetului a fost elaborarea unui protest față de pacea de la Bufta (primăvara anului 1918) prin care informa statele din Antantă că poporul român este ferm hotărât să-și continue lupta pentru înfrângerea totală a trupelor invadatoare și eliberarea întregului teritoriu românesc în vederea împlinirii Unirii Transilvaniei cu România.

LIGA SOCIALA ROMÂNĂ: înființată de publicistul Vasile Stoica la 22 iunie 1918 la Washington, V. S. a informat oficialitățile, publicul american despre revendicările naționalității românești de a se uni într-un singur stat.

COMITETUL DE ACȚIUNE AL ROMÂNILOR DIN TRANSILVANIA, BANAT ȘI BUCOVINA, înființată la Roma în 6 iulie 1918 din inițiativa prof. Simion C. Măndrescu, urmarea constituirii de unități de sine stătătoare a românilor din

armata Imperiului Habsburgic făcuți prizonieri, venind astfel în întâmpinarea dorințelor soldaților români de a contribui la zdrobirea dualismului austro-ungar.

COMITETUL NAȚIONAL AL UNITĂȚII ROMÂNE, constituit la 6 sept. 1918 la Paris în cadrul Adunării generale a coloniei române la inițiativa lui Tache Ionescu și Nicolae Titulescu, conducerea Comitetului compusă din T. Ionescu, dr. V. Lucaciu, O. Goga, dr. C. Angelescu, Ioan Tr. Florescu, a hotărât informarea opiniei publice internaționale privind situația reală a populației românești aflate sub jug străin și drepturile ei legitime de a se uni cu frații din România. Comitetul a acționat pentru constituirea de unități românești de voluntari de a lupta alături de Antanta.

CHESTIUNEA BANATULUI

(urmăre din pag. a II-a)

Delegația română la Conferința de Pace a cerut: recunoașterea hotărârii Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918, cu privire la Banat, care proclamase „Dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre. Delegația Regatului sârbo-croato-sloven a revendicat partea de vest a Banatului (ocupată deja de

unități ale armatei sârbe) invocând, printre altele, necesitatea asigurării securității Belgradului. Guvernul român s-a supus hotărârii Conferinței de Pace, prin care partea de vest a Banatului a fost încorporată statului iugoslav. Drept rezolvare a acestui diferend, primul, de altfel, în istoria relațiilor româno-iugoslave, între cele două țări și popoare s-au restabilit raporturile de prietenie.

PROGRAMUL TVR 1

Miercuri, 1 decembrie

7,00 Bună dimineața României 8,15 Manifestări consacrate celei de a 75-a aniversări a unirii și zilei naționale a României, 14,00 Actualități, 14,10 Video-magazin, 19,00

Film s. Soful ambasadoarei. (9). 20,00 Actualități. 20,40 Publicitate. 20,45 Film artistic Zestrea domniței Ralu. 22,15 Mari ansambluri folclorice. 22,55 Lumina din întuneric. 23,40 Actualități. 24,00 Poesis. 0,10 Toamna și iarna. 0,30 Închiderea programului.

Cursele de călători

Venim în sprijinul cititorilor informând programul curselor de călători pentru zilele de 1 și 2 decembrie 1993: 1 DECEMBRIE (program de duminică) cu plecare din Autobaza călători I (Gară): Sibiu — Cisnădie începând cu 6,45, din oră în oră; ultima cursă cu plecare din Cisnădie ora 22,15. S-a prevăzut o rezervă pentru solicitări mai mari la prânz și seara. Sibiu — Agnita ora 7,00, Sibiu — Vurpăr orele 7,00 și 16,00; Sibiu — Ilmbav ore 7,00; Sibiu — Ruși ora 7,15; Sibiu — Tg. Mureș ora 6,30; Sadu — Cisnădie cu plecare din Sadu ora 6,10 și cu plecare din Cisnădie ora 7,30.

— cu plecare din Autobaza Călători II (Turnișor): Sibiu — Cluj ora 6,00; Sibiu — Jina orele 8,00 și 8,30; Sibiu — Armeni ora 7,00; Sibiu — Gura Râului orele 7,15 și 20,00; Sibiu — Alba Iulia ora 7,30 — cursă programată pentru Societatea „Școala Ardeleană” cu plecare de la Căminul studențesc.

2 DECEMBRIE — cursele vor circula cu program normal cu excepția celor pentru elevi.

TRANSPORT URBAN

AUTOBUZE: 1 decembrie: circula între orele 6-23 pe traseele: 4 barat, 5, 6, 8, 11, 12 și sunt asigurate curse ra-

pide pentru întreprinderile care lucrează.

2 decembrie: autobuzele vor circula pe toate traseele între orele 5-9; 13-16 și 21-24.

TROLEIBUZE: 1 decembrie: vor circula între orele 6-23 pe traseele T1 (4 troleibuze); T2 (2 troleibuze); T3 (2 troleibuze); T4 (2 troleibuze); T5 (2 troleibuze).

2 decembrie — program normal.

MAGAZINELE ALCOMSIB

Pe data de 1 decembrie toate magazinele societății ALCOMSIB SA sunt închise. Pe data de 2 decembrie acestea funcționează cu program normal.

Centralele termice vor funcționa după program normal. (C.P.)